

югославенско бугарских лига у Югославји“ бр. 5 — май 1938
отъ Манѳјлович, Коста П. подъ заглавие: „Прилог исторји
ослогоћења бугарске“.

Officier — La Guerre en Orient par un officier supérieur.
Paris, 1868.

С. М. — Руски добровольци у Србији 1876 године. Београд,
1893.

Спасич, Мил. — Српско-турски рат. Ратне белешка, Нови
Сад, 1877.

Страшимировъ, Д. Т. — Архивъ на Възраждането т. I
София 192 г.

Табаковъ, Д-ръ С. — История на гр. Сливенъ.

Типографовъ, П. В. — Изъ историята на нашето печатарство — в. „В. Търново“ бр. бр. 17—22 отъ 1938 г.

Христовъ, Ат. — Военното дѣло въ нашето отечество презъ време на турското владичество („Военна библиотека“ № 101, София, 1938 г.).

Христовъ, Ат. — България въ Срѣбско-турската война презъ 1876 г. (сп. „Бѣлг. военна мисль“, кн. 4 и 5—1938 г.).

Б. Оправки

1. Писмото на Ив. П. Семерджиевъ до Янко Ангеловъ отъ 3 мартъ 1876 г. (А.Н.Б. II В. 220) не се отнася до Хитова, а до попъ Харитона и дѣда Никола отъ с. Хаинето (гл. увода).

2. Панайотъ Хитовъ е ималъ, между другитѣ псевдоними, и „Мартисъ Проповедникъ“ (А. Н. Б. II В 543), но не и „попъ Х.“ — както е билъ означаванъ попъ Харитонъ.

3. Писмото А. Н. Б. 8344 до Хитова отъ Т. С., съ дата 26 априлъ 1876 г. (гл. увода) е отъ воеводата Тотю Стояновъ Куртевъ отъ Сливенъ. Той бѣ миналъ съ чета при Тутраканъ въ сѣщия день съ четата на Хр. Ботйова, за диверсия. Загиналъ е около Разградъ.

4. На 25 юлий, около с. Буче, дѣдо Желю е убилъ провинилия се въ пиянство и самоволна отлжчка Тодоръ отъ Габрово (Абаджиевъ, В. — „Спомени“ с. 61), нѣщо което Филипъ Тотю приписва неоснователно лично на Пан. Хитова.